EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2018 04 09
COM(2018) 172 final

KOMISIJOS ATASKAITA EUROPOS PARLAMENTUI IR TARYBAI

dėl Reglamento (ES) Nr. 575/2013 ir Direktyvos 2013/36/ES poveikio ekonominiam ciklui

{SWD(2018) 89 final}

KOMISIJOS ATASKAITA EUROPOS PARLAMENTUI IR TARYBAI

dėl Reglamento (ES) Nr. 575/2013 ir Direktyvos 2013/36/ES poveikio ekonominiam ciklui

1. ĮVADAS

1. Pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013[1] 502 straipsnį reikalaujama, kad Komisija periodiškai tikrintų, ar nuo rizikos priklausančiais reguliavimo reikalavimais, kaip nustatyta tame reglamente bei Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2013/36/ES[2], stiprinant finansų sistemos ir realiosios ekonomikos endogeninius ryšius ir taip išplečiant realiosios ekonomikos ciklą sukuriamas nenumatytas procikliškas poveikis.

2. Nustačiusi tokį prociklišką poveikį, Komisija turi pateikti pasiūlymą dėl atitinkamų taisomųjų priemonių. Taigi šia ataskaita siekiama konkrečiai išnagrinėti, ar esama įrodymų, kad Reglamento (ES) Nr. 575/2013 ir Direktyvos 2013/36/ES nuostatomis prisidedama prie kapitalo pakankamumo reikalavimų procikliško poveikio.

3. Anksčiau, 2010 ir 2012 m., Komisija jau buvo parengusi panašias ataskaitas dėl kapitalo pakankamumo reikalavimų procikliškumo[3]. Ši trečioji ataskaita pirmą kartą parengta pagal Reglamentą (ES) Nr. 575/2013. Ji pagrįsta specialia Europos bankininkystės institucijos (EBI) ataskaita, kurioje pateikiamos Europos sisteminės rizikos valdybos (ESRV), Europos Centrinio Banko (ECB) ir ES valstybių narių valdžios institucijų įžvalgos[4]. Joje toliau remiamasi išsamesne literatūros analize.

4. Reguliavimo institucijos ir akademinės bendruomenės nariai tvirtai sutaria, kad finansų sistema savaime yra nestabili ir jai gresia rizika. Jeigu ši rizika pasitvirtintų, tai turėtų didelių neigiamų padarinių realiajai ekonomikai. Tai taip pat patvirtina ankstesnė patirtis. Prieš dešimtmetį staiga prasidėjusi pasaulinė finansų krizė akivaizdžiai tai priminė. Kad būtų išspręstas šio finansinio nestabilumo klausimas, finansų reguliavimu ir makroprudencine politika siekiama sumažinti sisteminę riziką. Remiantis per krizę įgyta patirtimi, užtikrinant pakankamai aukštą kapitalo lygį, ypač bankų atveju, apskritai siekiama sumažinti sisteminės finansų krizės tikimybę ir išlaidas, kurių galima patirti šiai krizei prasidėjus.

---

[1] 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013 6 27, p. 1).

[2] 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL L 176, 2013 6 27, p. 338).

[3] SEC(2010) 754, COM(2012) 400.

[4] 2016 m. gruodžio 22 d. paskelbta EBI ataskaita pagal KRR 502 straipsnį (EBA-Op-2016-24): https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1701905/Report+on+the+Cyclicality+of+Capital+Requirements+%28EBA-Op-2016-24%29.pdf.

5. Tačiau kapitalo pakankamumo reikalavimai, kuriais siekiama užtikrinti pakankamą kapitalą, patys gali tapti nestabilumo priežastimi, nes, remiantis Reglamente (ES) Nr. 575/2013 ir Direktyvoje 2013/36/ES įtvirtintu rizika grindžiamu požiūriu, kapitalo pakankamumo reikalavimai turėtų tapti laisvesni esant ekonomikos pakilimui ir griežtesni esant ekonomikos nuosmukiui. Toks kapitalo pakankamumo reikalavimų procikliškumas yra vienas svarbiausių galimų finansų sistemos išorės veiksnių, dėl kurių gali kilti rizika finansiniam stabilumui, todėl tai kelia susirūpinimą reguliavimo institucijoms.

6. Šioje ataskaitoje nagrinėjama, ar kapitalo pakankamumo reikalavimai yra procikliški ir, jeigu taip, ar jie daro poveikį faktiniam arba pageidaujamam bankų kapitalo lygiui.

2. METODIKA

7. Kapitalo pakankamumo reikalavimų procikliškumas visų pirma yra empirinis klausimas. Nors neigiamas artimiausio laikotarpio poveikis pagrįstas dokumentais, neseniai atlikus literatūros apžvalgas pateikta ribotų ir gana neįtikinamų įrodymų apie ilgalaikį kapitalo pakankamumo reikalavimų pokyčių poveikį bankų skolinimo lygiui arba skolinimo augimo tempui. Siekiant išsamiau aptarti šį klausimą, EBI ataskaitoje nagrinėjami Sąjungai skirti įrodymai apie naujausių reglamentavimo nuostatų, susijusių su bankams taikomais kapitalo pakankamumo reikalavimais, procikliš̌ką poveikį. EBI ataskaitoje naudojama iš viešųjų šaltinių gauta informacija ir specialūs nacionalinių kompetentingų institucijų pateikti duomenys. Išnagrinėti empiriniai įrodymai apima suvestinius ir mikrolygmens įrodymus, susijusius su tuo, ar banko kapitalo pakankamumo reikalavimai atspindi bendrąją verslo ciklo raidą, ir regresinę analizę.

8. EBI naudoti duomenys daugiausia apima 2008–2015 m. laikotarpį – pasaulinę finansų krizę ir jos padarinius. Be suvestinių statistinių ir apklausos duomenų, EBI ataskaita grindžiama 144 pavienių bankų, kurie veikia 13-oje Sąjungos bei EEE šalių ir kurių turtas sudaro apie 95 proc. Sąjungos bankų sektoriaus bendrojo turto, imtimi. Į šią imtį įtraukti bankai, kurių veiklos mastas skiriasi, – nuo tarptautinių sisteminių bankų iki vien vietos mastu veikiančių bankų. Atrinkti įvairius verslo modelius taikantys bankai, įskaitant mažmeninius ir komercinius bankus, universalius bankus, taip pat keletas bankų, užsiimančių labiau specializuota veikla, pvz., padengtųjų obligacijų emisija arba investicine bankininkyste.

3. PAGRINDINĖS IŠVADOS

9. Pirmą kartą nustačius nuo rizikos priklausančius kapitalo pakankamumo reikalavimus, gerokai padidėjo Sąjungos bankų sektoriaus kapitalo pakankamumo lygis. Spartesnis augimas nustatytas 2014 m., kai buvo pradėti taikyti Reglamente (ES) Nr. 575/2013 ir Direktyvoje 2013/36/ES įtvirtinti kapitalo pakankamumo reikalavimai. Smarkų kapitalo padidėjimą visų pirma lėmė griežtesni bankų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo reikalavimai, o ne vidaus reitingu grindžiamų pagrindinių rizikos parametrų, būtent įsipareigojimų neįvykdymo tikimybės ir nuostolių dėl įsipareigojimų neįvykdymo, ciklišk̆umas. Imties laikotarpiu, kuris apima didžiausią ekonomikos nuosmukį daugelyje valstybių narių, šie rizikos parametrai išliko gana stabilūs. Šį stabilumą galima paaiškinti aktyviu bankų portfelių pertvarkymu.

Bendras kapitalo pakankamumo lygis padidėjo greičiau nei reikalaujamas minimalaus reguliuojamojo kapitalo lygis. Iš to galima daryti prielaidą, kad neapibrėžtumo laikotarpiu bankai teikia pirmenybę didesnei veiksmų laisvei savo kapitalo rezervo srityje.

10. Nors privalomas ir bendras kapitalo rezervas padidėjo, nuo 2008 m. Europos bankų bendrieji pagal riziką įvertinto turto rodikliai mažėjo, o nuo 2014 m. pastebimas nedidelis augimas. Šią tendenciją atspindi paskolų portfeliai. Visų pirma, pasibaigus pasaulinei finansų krizei, sumažėjo euro zonos bankų paskolos ne finansų bendrovėms, nes maža visuminė paklausa turėjo neigiamą poveikį kredito paklausai. Tam tikras augimas užfiksuotas tik baigiantis imties laikotarpiui. Pagal riziką įvertintas turtas sumažėjo labiau negu pozicijos, kaip apibrėžta sverto koeficiento apskaičiavimo tikslu, o tai rodo bankų portfelių perbalansavimą. Pagal riziką įvertintų pozicijų pokyčiams daugiausia įtakos turėjo svarbiausia pakategorė – kredito rizikos tendencijos.

11. Iš įvairių alternatyvių regresinių specifikacijų matyti, kad pozicijų, visų pirma pozicijų esant įsipareigojimų neįvykdymui, o ne rizikos parametrų pokyčiai turėjo įtakos nustatytoms ciklinėms tendencijoms bankų kapitalo srityje. Nors makroekonomika daro tam tikrą nedidelį prociklišką poveikį bankų kintamiesiems, ypač minimaliam reikalaujam kapitalui, šiuo atžvilgiu didelių rizika grindžiamų ir standartizuotų metodų skirtumų nenustatyta. Šie nustatyti faktai iš esmės grindžiami portfelio lygmens analize ir bankų skolinimo apžvalgomis.

12. Atrodo, kad nuo 2008 m. su krize susijęs poveikis, o ne kapitalo reikalavimų pokyčiai buvo pagrindinis veiksnys, turėjęs įtakos pastarųjų metų bankų kredito pasiūlos formavimui. Esama tam tikrų reguliavimo tvarkos struktūrinio atotrūkio įrodymų. Šį atotrūkį lėmė perėjimas prie Reglamentu (ES) Nr. 575/2013 ir Direktyva 2013/36/ES nustatytos sistemos „Bazelis III“, kuria daromas poveikis bankų kapitalo, kredito ir realiosios ekonomikos sąveikai. Net ir tokiu atveju lygio pasikeitimo poveikį sunku atskirti nuo Reglamentu (ES) Nr. 575/2013 bei Direktyva 2013/36/ES nustatytų reguliavimo reikalavimų galimo ilgesnės trukmės procikliško poveikio.

13. Empirinės analizės rezultatus reikia vertinti atsargiai. Iš dalies taip yra dėl riboto imties dydžio ir dėl to, kad duomenys nepakankamai išsamiai suskirstyti. Be to, palyginti su įprasta finansinio ciklo trukme, laikotarpis nuo Reglamento (ES) Nr. 575/2013 ir Direktyvos 2013/36/ES įsigaliojimo buvo trumpas. Nagrinėtam laikotarpiui buvo būdingi dideli svyravimai faktinės veiklos srityje, dėl krizės patirti dideli finansiniai nuostoliai, valstybės kapitalo injekcijos ir tvirta reguliavimo paskata padidinti kapitalo rezervą pereinant prie sistemą „Bazelis III“ atitinkančių minimalaus kapitalo reikalavimų. Šis perėjimas turi būti užbaigtas iki 2019 m.

14. Nustatyti išsamesni empiriniai faktai pateikiami prie šios ataskaitos pridedamame Komisijos tarnybų darbiniame dokumente. Apskritai, iš turimų įrodymų nematyti, kad Reglamente (ES) Nr. 575/2013 ir Direktyvoje 2013/36/ES nustatyta reguliavimo sistema būtų daromas didelis procikliškas poveikis.

4. PROCIKLIŠKUMO MAŽINIMO PRIEMONĖS

15. Reglamente (ES) Nr. 575/2013 ir Direktyvoje 2013/36/ES nustatytos taisyklės apima įvairias priemones, kuriomis siekiama sumažinti bankų skolinimo procikliškumą,

įskaitant griežtesnius kapitalo pakankamumo reikalavimus, anticiklinį ir kapitalo apsaugos rezervą, sverto koeficiento nustatymą ir mažesnį priklausomumą nuo kredito reitingų agentūrų prudencinių reikalavimų ir testavimo nepalankiausiomis sąlygomis atveju. 2016 m. lapkričio 23 d. Komisija priėmė pasiūlymą iš dalies pakeisti reglamentus dėl kapitalo reikalavimų, įtraukiant likusius reguliavimo sistemos, dėl kurios susitarta Bazelio bankų priežiūros komitete (BBPK), elementus[5]. 2017 m. rugsėjo 20 d. Komisija paskelbė pasiūlymą dėl Sąjungos finansų priežiūros institucijų sistemos peržiūros ir pasiūlė keletą tolesnių tikslinių patobulinimų. Komisija pasisakė už tikslinius koregavimus, susijusius su Europos sisteminės rizikos valdybos sudėtimi ir jos veiklos organizavimu bei koordinavimu su Sąjungos įstaigų ir institucijų veikla[6]. Toliau trumpai apibūdintos kai kurios svarbiausios procikliškumo mažinimo priemonės.

4.1. Reglamente (ES) Nr. 575/2013 ir Direktyvoje 2013/36/ES nustatytų kapitalo pakankamumo reikalavimų taikymas

16. Nacionalinėms priežiūros institucijoms nustačius reguliavimo reikalavimus, tarptautiniai bankai gali pradėti mažinti kreditinius įsiskolinimus užsienio šalių jurisdikcijose. Todėl visapusiškai įgyvendinus bendrą taisyklių sąvadą turėtų sumažėti galimybės rinktis palankesnes reguliavimo sąlygas. Visų pirma taip būtų galima sušvelninti prociklišką kapitalo atskyrimo ir asimetrinio finansinių įsiskolinimų mažinimo poveikį priimančiosiose šalyse, t. y. pernelyg didelį kredito mažinimą, kurį tarptautiniu mastu veikiantys bankai vykdo užsienio šalių jurisdikcijose. Tai grindžiama įvairiais bankų sąjungos ramsčiais, kurie apima bendras pertvarkymo ir indėlių draudimo nuostatas.

4.2. Kapitalo apsaugos rezervas ir anticiklinis kapitalo rezervas

17. Vienas svarbiausių reagavimo į pastebimą bankų skolinimo procikliškumą reguliavimo priemonėmis būdų yra kapitalo apsaugos rezervo ir anticiklinio kapitalo rezervo nustatymas. Šiuos papildomus rezervus, sukauptus palankiomis ekonomikos sąlygomis, esant ekonomikos nuosmukiui galima panaudoti siekiant sudaryti bankams sąlygas tinkamai padengti nuostolius ir neleisti padidėti kredito kainai, nes dėl to dar labiau padidėtų ekonomikos nuosmukis. Šiais rezervais turėtų būti sumažintas tiek dabartinis su reguliavimo reikalavimais susijusio reagavimo į makrolygmeniu susidariusią riziką trūkumas, tiek šių reikalavimų ciklišumas. Įvairių rinkų dinamika gali smarkiai skirtis, todėl šie rezervai nustatomi nacionaliniu lygmeniu. Europos sisteminės rizikos valdyba parengė bendras anticiklinio kapitalo rezervo normų nustatymo gaires[7].

18. Dauguma valstybių narių vis dar atsigauna nuo smūgio, patirto dėl pasaulinės finansų krizės sukelto nuosmukio, todėl tik keliose valstybėse narėse anticiklinio kapitalo rezervo normos šiuo metu viršija 0 proc. Sukauptas ir kapitalo apsaugos rezervas, tačiau iki šiol trūksta tokio rezervo panaudojimo patirties. Be to, kalbant apie riziką sektorių finansiniam stabilumui, susijusią, pvz., su nekilnojamuoju turtu, anticiklinio

5 http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-16-3840_en.htm.
6 http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-17-3322_en.htm.
7 Rekomendacija (ESRB/2014/1).

kapitalo rezervas turi įtakos visoms bendrovių ir mažmeninėms pozicijoms ir šiuo metu negali būti siejamas su sektorių pozicijomis. Bazelyje ir Sąjungoje šiuo metu nagrinėjama sektoriams pritaikytų rezervų nustatymo nauda mažinant tam tikros konkrečios rizikos ciklinį pobūdį ir užkertant kelią tam tikram polinkiui į neveiklumą, atsirandančiam dėl plačios anticiklinio kapitalo rezervo taikymo srities.

4.3. Konkrečių pozicijų rizikos koeficientai ir kitos priežiūros priemonės

19. Remiantis dabartinėmis taisyklėmis, numatomos konkrečios makroprudencinės priemonės, kuriomis siekiama kovoti su rizika, kylančia dėl konkrečių pozicijų, pvz., nekilnojamojo turto. Todėl gali būti nustatomi reikalavimai dėl rizikos koeficientų. Visų pirma, remdamosi Reglamento (ES) Nr. 575/2013 124 straipsniu, kompetentingos institucijos gali nustatyti didesnį rizikos koeficientą arba griežtesnius kriterijus nekilnojamuoju turtu užtikrintoms pozicijoms, atsižvelgdamos į finansinio stabilumo aspektus. Be to, pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 164 straipsnį kompetentingos institucijos, remdamosi finansinio stabilumo aspektais, gali nustatyti didesnius jų teritorijoje esančiu nekilnojamuoju turtu užtikrintų pozicijų nuostolių dėl įsipareigojimų neįvykdymo mažiausius įverčius. Pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 458 straipsnį valdžios institucijos gali koreguoti rizikos koeficientus, skirtus gyvenamosios arba komercinės paskirties nekilnojamojo turto sektoriaus kainų burbulams, arba imtis kitų priemonių, pvz., koreguoti nuosavų lėšų arba kapitalo apsaugos rezervo lygį, atsižvelgdamos į bankų kapitalo bazę.

20. ES reguliavimo sistema apima ir kitas priemones, kuriomis galima sušvelninti ciklinės rizikos poveikį bankams. Jos, be kita ko, apima Reglamento (ES) Nr. 575/2013 181 ir 182 straipsnių nuostatas dėl rizikos parametrų, susijusių su reitingų rangais ar grupėmis. Remiantis šiomis nuostatomis, bankai privalo naudoti įverčius, kurie yra tinkami esant ekonomikos nuosmukiui, jeigu jie konservatyvesni už ilgalaikį vidurkį. Bankams rekomenduojama taikyti vidaus reitingų modelius, kad nustatant kapitalo pakankamumo reikalavimus kredito rizikai padengti būtų remiamasi visą ciklą apimančiu metodu. Be to, priežiūros institucijos gali atsižvelgti į ciklinę riziką, susijusią su konkrečioms įstaigoms skirtais kapitalo pakankamumo reikalavimais pagal antrąjį ramstį.

21. Įgyvendinant kitus reguliavimo reikalavimus, pvz., bankinės knygos standartus ir 9-ojo TFAS apskaitos standartus, taip pat daromas poveikis privalomam kapitalo lygiui. ES priežiūrinio tikrinimo ir vertinimo procesas gali turėti įtakos kapitalo reikalavimams, kaip ir pertvarkymo nuostatos bei nuostolių padengimo reikalavimai, pvz., minimalus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimas (MREL) ir bendro nuostolių padengimo pajėgumo ribinės vertės, taikytinos sisteminiu požiūriu svarbiems pasaulio bankams.

4.4. Sverto koeficientas

22. Sverto koeficientas yra papildomas ne rizika grindžiamas kapitalo reikalavimas, sukurtas siekiant papildyti rizika grindžiamus kapitalo pakankamumo reikalavimus. Sąjungoje sverto koeficientas įgyvendinamas kartu su susitarimo „Bazelis III“ reikalavimais. Tai reiškia, kad sverto koeficientas apskaičiuojamas 1 lygio kapitalą padalijus iš banko vidutinio bendro konsoliduotojo turto (viso turto pozicijų ir nebalansinių straipsnių suma), numatant, kad bankų sverto koeficientas turėtų viršyti

3 proc. Taip būtų apribotas pernelyg didelis bankų skolinimas ekonominio ciklo pakilimo metu, kai bankai gali išplėsti balansą atitinkamai nedidindami kapitalo.

23. Teorinėje ir empirinėje literatūroje atkreipiamas dėmesys į prociklinio sverto ir finansinio nestabilumo ryšį. Empiriniu požiūriu bankų sektoriaus svertas apskritai yra prociklinis beveik visose valstybėse narėse ir paprastai mažėja esant kredito bumui, o didėja esant nuosmukiui. Todėl nekintanti sverto koeficiento riba padėtų valdyti bankų sverto procikliškumą esant ekonomikos pakilimui. Be to, ši priemonė būtų apsauga nuo pagal riziką įvertinto kapitalo pakankamumo reikalavimų procikliškumo. Iš tiesų ja užtikrinama, kad kapitalas judėtų proporcingai bendrai pozicijai, o bendri rizikos koeficientai ir pagal riziką įvertinto kapitalo reikalavimas laikui bėgant gali keistis, atsižvelgiant į įvairius ciklo etapus.

4.5. Kredito reitingai

24. Kredito reitingai, kuriuos suteikė konkrečios kredito reitingų agentūros arba kurie nustatyti remiantis vidaus reitingų modeliais, taip pat atlieka svarbų vaidmenį nustatant faktinį bankų kapitalo pakankamumo lygį. Išorės reitingai yra glaudžiai susiję su ekonominiu ciklu, o tai reiškia, kad su jais susiję kapitalo pakankamumo reikalavimai bent pavienių pozicijų lygmeniu taip pat kis pagal ciklišką modelį. Atsižvelgiant į tai, Reglamentu (ES) Nr. 575/2013 raginama naudoti vidaus reitingus ir griežtinamos nuostatos dėl išorės reitingų naudojimo. Kalbant apie bankus, taikančius vidaus reitingais grindžiamą metodą, reikalaujama užtikrinti nepriklausomo rizikos vertinimo pajėgumą, be to, sukuriama paskatų geriau valdyti kredito riziką. Taikant visą ciklą apimantį metodą būtų galima sušvelninti poveikį kapitalo pakankamumo reikalavimams.

4.6. Testavimas nepalankiausiomis sąlygomis

25. Testavimas nepalankiausiomis sąlygomis gali būti laikomas dar viena, nors ir netiesiogine, priemone, kuria galima užkirsti kelią netinkamam kredito įstaigų procikliškam atsakui įgyvendinant kapitalo pakankamumo reikalavimus finansiškai nepalankiu laikotarpiu. Pasibaigus krizei, mikroprudencinis testavimas nepalankiausiomis sąlygomis buvo taikomas siekiant skubiai įvertinti pavienių bankų kapitalo poreikius. Toks testavimas nepalankiausiomis sąlygomis padeda gauti informacijos apie tai, kaip galima nustatyti rezervus, taip pat viršijant minimalius reikalavimus. Įgyvendinant ES priežiūrinio tikrinimo ir vertinimo procesą, testavimo nepalankiausiomis sąlygomis rezultatai gali būti panaudojami kuriant priežiūros priemones, taip pat ir nustatant kapitalo pakankamumo reikalavimus.

5. IŠVADA

26. Nors kapitalo pakankamumo reikalavimų nulemtas prociklinis postūmis literatūroje pripažįstamas kaip galimas rizikos šaltinis, empiriniai įrodymai, kalbant apie jo faktinį poveikį Sąjungos bankams, nėra įtikinami. Nėra įrodymų apie didelį dabartinės sistemos polinkį į procikliškumą, kuris galėtų turėti įtakos nefinansiniam ekonomikos sektoriui. Tokį rezultatą galėjo lemti tai, kad turimi duomenys apima ne visą ciklą, trūksta detalesnių duomenų, pagal kuriuos būtų galima atskirti, kokių veiksmų imasi įvairių rūšių bankai, kyla sunkumų kontroliuojant portfelio

perbalansavimo poveikį, atskiriant paskolų pasiūlos ir paklausos poveikį, taip pat kitų pasibaigus krizei įvykdytų reformų ir specialių politikos priemonių poveikį.

27. Atsižvelgiant į tai, kad pateikta mažai įrodymų apie prociklišką poveikį, kurį sukelia Direktyvoje 2013/36/ES ir Reglamente (ES) Nr. 575/2013 nustatytos taisyklės, nėra pagrindo šiuo etapu siūlyti svarbių esamos bankų kapitalo reguliavimo sistemos pakeitimų. Iš didesnių per pastaruosius metus pasiektų kapitalo koeficientų matyti, kad patirtų nuostolių procikliškas poveikis bus mažesnis. Sąjungos finansų reguliavimo sistema jau apima įvairias procikliško poveikio mažinimo priemones. Šios priemonės apima kapitalo apsaugos rezervą, anticiklinį kapitalo rezervą, sverto koeficientą, konkrečių pozicijų rizikos koeficientų koregavimus ir kitas priežiūros priemones.

28. Sąjungos reguliuojamojo kapitalo pakankamumo reikalavimų poveikis ekonominiam ciklui ateityje turėtų būti reguliariai stebimas, o galimas anticiklinių priemonių poveikis, jų veiksmingumas ir efektyvumas turėtų būti toliau analizuojamas. Reikės nuolat rinkti įrodymus apie bet kokį didėjantį polinkį į procikliškumą, kurį lemia kapitalo pakankamumo reikalavimai. Pateikus tokių įrodymų, reikėtų parengti konkrečius pasiūlymus dėl dabartinės sistemos pakeitimų.